Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Teil I

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 27. September 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 27 września 1940 r.	Nr. 57

Inhalt / Treść

Verordnung
über Pflichteinstellung Schwerbeschädigter.

Vom 19. September 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Alle Arbeitgeber sind verpflichtet, Arbeitsplätze in ihrem Betrieb nach Maßgabe dieser Verordnung mit Schwerbeschädigten zu besetzen.

§ 2

Schwerbeschädigte im Sinne dieser Verordnung sind Kriegsbeschädigte und Militärinvaliden mit einer Minderung der Erwerbsfähigkeit um wenigstens 45 v. H.

§ 3

Ein Arbeitgeber, der über 20 bis 50 Arbeitsplätze verfügt, muß mindestens einen Schwerbeschädigten, ein Arbeitgeber, der über mehr Arbeitsplätze verfügt, für je 50 weitere Arbeitsplätze wenigstens einen weiteren Schwerbeschädigten beschäftigen; ein Überschuß von 20 Arbeitsplätzen wird dabei vollen 50 Arbeitsplätzen gleichgeachtet.

§ 4

Personen, die den Voraussetzungen des § 2 entsprechen, erhalten auf Antrag von den Dienststellen für Kriegsbeschädigtenfürsorge einen Ein-

Rozporządzenie
o przymusowym przyjęciu do pracy osób ciężko poszkodowanych.

Z dnia 19 września 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Wszyscy pracodawcy są obowiązani obsadzić stosownie do niniejszego rozporządzenia miejsca pracy w ich przedsiębiorstwie osobami ciężko poszkodowanymi.

§ 2

Osobami ciężko poszkodowanymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są inwalidzi wojenni i inwalidzi wojskowi, których utrata zdolności do pracy wynosi co najmniej 45%.

§ 3

Pracodawca, rozporządzający 20 do 50 miejscami pracy, winien zatrudnić co najmniej jedną osobę ciężko poszkodowaną, pracodawca rozporządzający większą ilością miejsc pracy, winien na każde dalsze 50 miejsc pracy zatrudnić co najmniej jedną dalszą ciężko poszkodowaną osobę, przy czym nadmiar 20 miejsc pracy uważany będzie jako pełne 50 miejsc pracy.

§ 4

Osoby, odpowiadające założeniom § 2, otrzymują na wniosek od Urzędów Opieki nad inwalidami wojennymi kartę przyjęcia do pracy jako

stellungsschein als Ausweis. Der Einstellungsschein ist beim Wegfall seiner Voraussetzungen abzuerkennen.

§ 5

(1) Der Arbeitgeber ist verpflichtet, die nach § 3 mit Schwerbeschädigten zu besetzenden offenen Stellen jeweils unverzüglich dem Arbeitsamt bekanntzugeben. Das Arbeitsamt spricht die Zuweisung aus, überwacht die Einhaltung der Pflichteinstellung und veranlaßt erforderlichenfalls die Ein- oder Umschulung in den Betrieben.

(2) Bei Nichteinhaltung der Vorschriften dieser Verordnung kann das Arbeitsamt Ordnungsstrafen bis zur Höhe von 2000 Zloty verhängen.

§ 6

(1) Einem Schwerbeschädigten, auf den diese Verordnung Anwendung findet, kann unbeschadet sonstiger die Kündigung einschränkender Bestimmungen nur mit Zustimmung des Arbeitsamtes gekündigt werden.

(2) Insoweit Beschädigte mit einer Minderung der Erwerbsfähigkeit von 35 bis 44 v. H. auf Grund der bisher geltenden Vorschriften des ehemaligen polnischen Staates über die Invalidenversorgung eingestellt sind, wird diesen der Kündigungsschutz im Sinne des Abs. 1 gewährt.

§ 7

Gegen Verfügungen auf Grund dieser Verordnung ist die Beschwerde an die Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs zulässig; diese entscheidet endgültig.

§ 8

(1) Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Verkündung in Kraft; in demselben Zeitpunkt treten die einschlägigen Vorschriften des ehemaligen polnischen Staates über die Invalidenversorgung außer Kraft.

(2) Diese Verordnung findet keine Anwendung auf das Amt des Generalgouverneurs, die Ämter der Distriktschefs, die Deutsche Post Osten, die Ostbahn und den gesamten Dienstbereich des Höheren ᛋᛋ- und Polizeiführers im Generalgouvernement. Darüber hinausgehende Ausnahmen kann der Leiter der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs zulassen.

Krakau, den 19. September 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

dowód. Gdy wymagane założenia nie zachodzą, należy karty przyjęcia do pracy odmówić.

§ 5

(1) Pracodawca jest obowiązany każdorazowo zgłosić niezwłocznie Urzędowi Pracy wolne miejsca, które według § 3 winne być obsadzone osobami ciężko poszkodowanymi. Urząd Pracy udziela przydziału, dozoruje wykonania przymusowego przyjęcia do pracy, i powoduje w razie potrzeby doszkolenie lub przeszkolenie w przedsiębiorstwach.

(2) Przy nieprzestrzeganiu przepisów niniejszego rozporządzenia, Urząd Pracy może wymierzać kary porządkowe do wysokości 2000 złotych.

§ 6

(1) Osobie ciężko poszkodowanej, do której niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, można, niezależnie od innych postanowień, ograniczających wypowiedzenie, dokonać wypowiedzenia tylko za zgodą Urzędu Pracy.

(2) O ile na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów byłego państwa polskiego o zaopatrzeniu inwalidów zatrudnione są osoby z ograniczoną zdolnością zarobkowania od 35 do 44%, przysługuje im ochrona wypowiedzenia w myśl ust. 1.

§ 7

Na zarządzenia, wydane na podstawie niniejszego rozporządzenia, dopuszczalne jest zażalenie do Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, którego rozstrzygnięcia są ostateczne.

§ 8

(1) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; z tym samym dniem tracą moc obowiązującą odpowiednie przepisy byłego państwa polskiego w przedmiocie zaopatrzenia inwalidzkiego.

(2) Rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania do Urzędu Generalnego Gubernatora, do urzędów Szefów Okręgowych, do Niemieckiej Poczty Wschodu, do Kolei Wschodniej, ani do całego zakresu służbowego Wyższego Dowódcy ᛋᛋ i Policji w Generalnym Gubernatorstwie. Kierownik Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może zezwolić na wykraczające poza powyższe wyjątki.

Krakau (Kraków), dnia 19 września 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Dritte Verordnung

über die Sozialversicherung im Generalgouvernement
(Erhöhung der Unterstützungen).

Vom 19. September 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Aus der Krankenversicherung werden die gesetzlichen und satzungsmäßigen Leistungen als Unterstützungen mit folgender Maßgabe gewährt:

Trzecie rozporządzenie

o ubezpieczeniu społecznym w Generalnym Gubernatorstwie.
(Podwyższenie zasiłków).

Z dnia 19 września 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby udzielane będą ustawowe i statutem określone świadczenia jako zasiłki według następującej normy:

1. Krankenhauspflege wird gewährt, wenn sie nach Ansicht des Vertrauensarztes nötig ist, insbesondere bei ansteckenden Krankheiten;

2. Kosten für Zahnersatz werden von der Sozialversicherungskasse nur dann übernommen, wenn der Zahnersatz nach Ansicht des Vertrauensarztes nötig ist;

3. Familienhilfe wird nur den Ehegatten sowie den ehelichen und den ihnen gesetzlich gleichgestellten Kindern bis zum vollendeten 15. Lebensjahr gewährt. Entsprechendes gilt bei Krankenhausbehandlung des Versicherten für das Hausgeld;

4. als satzungsmäßige Mehrleistung darf nur das Krankengeld, das als Pflichtleistung 50 v. H. des Durchschnittswochenlohnes beträgt, auf 60 v. H. erhöht werden;

5. Maßnahmen der Krankheitsverhütung und der Gesundheitsfürsorge dürfen nur mit Genehmigung des Distriktschefs (Abteilung Arbeit) durchgeführt werden.

§ 2

(1) In der Rentenversicherung der Arbeiter wird der Grundbetrag auf 30 Zloty monatlich festgesetzt.

(2) Die hiernach zu errechnenden Renten werden in voller Höhe als Unterstützungen gewährt.

(3) An Stelle der Invalidenversorgung im Sinne der Artikel 302 und 303 des Sozialversicherungsgesetzes wird eine Unterstützung von 35 Zloty und an Stelle der Witwenversorgung eine Unterstützung von 20 Zloty und an Stelle der Waisenversorgung eine Unterstützung von 10 Zloty monatlich gewährt. Diese Beträge gelten zugleich als Mindestgrenzen für die auf Grund des Artikels 301 des genannten Gesetzes zu gewährenden Unterstützungen.

§ 3

(1) Aus der Rentenversicherung der Angestellten und aus der Unfallversicherung werden Renten bis zum Betrag von 80 Zloty monatlich in voller Höhe als Unterstützungen gewährt. Würde die Rente mehr als 80 Zloty monatlich betragen, so wird die Unterstützung um drei Viertel des 80 Zloty übersteigenden Betrages, höchstens jedoch auf 135 Zloty monatlich erhöht.

(2) Zu der in Abs. 1 genannten Unterstützung werden Kinder- und Pflegezulagen gezahlt; die Unterstützung einschließlich der Zulagen darf jedoch höchstens 200 Zloty monatlich betragen.

(3) Bei dem Wegfall der kleinen Unfallrenten gemäß § 6 der Zweiten Verordnung über die Sozialversicherung im Generalgouvernement vom 7. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 92) hat es sein Bewenden.

§ 4

Unterstützungen, die an Stelle der Waisenrenten aus der Unfall- und Rentenversicherung gewährt werden, werden nur bis zum vollendeten 15. Lebensjahr der Waisen gezahlt. Entsprechendes gilt für die Kinderzulagen.

1. leczenia szpitalnego udziela się wtedy, gdy to według uznania zaufanego lekarza jest konieczne, szczególnie przy chorobach zakaźnych;
2. pokrycie kosztów za zęby sztuczne kasa ubezpieczalni społecznej przyjmować będzie tylko wtedy, gdy zęby sztuczne według uznania lekarza zaufanego są konieczne;
3. pomoc rodzinna udzielana będzie tylko małżonkom, jak również dzieciom ślubnym oraz dzieciom, traktowanym pod względem prawnym na równi z ślubnymi do ukończonego 15-go roku życia. Odpowiednie uregulowanie ma zastosowanie przy leczeniu szpitalnym ubezpieczonego w odniesieniu do dodatku domowego;
4. jako określone statutowo świadczenie dodatkowe wolno podwyższyć na 60% tylko ten zasiłek chorobowy, który jako świadczenie obowiązkowe wynosi 50% przeciętnej płacy tygodniowej;
5. zarządzenia celem zapobiegania chorobom i opieki nad zdrowiem wolno tylko za zezwoleniem Szefa Okręgu (Wydział Pracy) wykonywać.

§ 2

(1) W przedmiocie ubezpieczenia rentowego robotników ustala się kwotę zasadniczą na 30 złotych miesięcznie.

(2) Rent, które mają być podług tego obliczone, udziela się w pełnej wysokości jako zasiłki.

(3) W miejsce zaopatrzenia inwalidzkiego w rozumieniu artykułów 302, 303 ustawy o ubezpieczeniu społecznym udziela się zasiłku w kwocie 35 złotych, w miejsce zaopatrzenia wdowiego zasiłku w kwocie 20 złotych, i w miejsce zaopatrzenia sierocego zasiłku w kwocie 10 złotych miesięcznie. Kwoty te stanowią jednocześnie minimalne granice dla zasiłków, które mają być udzielane na podstawie art. 301 wymienionej ustawy.

§ 3

(1) Z tytułu ubezpieczenia rentowego pracowników umysłowych i z tytułu ubezpieczenia wypadkowego udziela się rent jako zasiłki do kwoty 80 złotych miesięcznie w pełnej wysokości. Gdyby renta wynosiła więcej niż 80 złotych miesięcznie, wówczas podwyższa się zasiłek o trzy czwarte kwoty, przewyższającej 80 złotych, jednak najwyżej do 135 złotych miesięcznie.

(2) Do wymienionego w ust. 1 zasiłku dopłaca się dodatki dla dzieci i na leczenie; zasiłek łącznie z dodatkami nie może jednak wynosić więcej jak 200 złotych miesięcznie.

(3) Odpadnięcie małych rent wypadkowych w myśl § 6 drugiego rozporządzenia o ubezpieczeniu społecznym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 7 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 92) utrzymuje się w mocy.

§ 4

Zasiłki, udzielane w miejsce rent sierocych z tytułu ubezpieczenia wypadkowego i rentowego, wypłaca się sierotom tylko do ukończonego 15 roku życia. To samo obowiązuje odnośnie dodatków dla dzieci.

§ 5

Das Sterbegeld in der Unfall- und Rentenversicherung wird bis zum Betrag von 270 Zloty gewährt.

§ 6

Treffen mehrere Unterstützungen der Sozialversicherung zusammen, so dürfen sie 135 Zloty und einschließlich der Kinder- und Pflegezulagen 200 Zloty monatlich nicht übersteigen.

§ 7

(1) Die Abfindung, die eine Witwe bei ihrer Wiederverheiratung aus der Unfall- oder Rentenversicherung erhält, beträgt das 12fache der monatlichen Unterstützung.

(2) Ist beim Versicherungsfall die Wartezeit nicht erfüllt, so wird der Abfindung aus der Rentenversicherung der Angestellten das 2½fache des monatlichen Unterstützungsbetrages, der bei der Erfüllung der Wartezeit zu zahlen wäre, zugrunde gelegt.

§ 8

(1) Deutsche Volkszugehörige, die sich als solche durch die von der zuständigen Verwaltungsbehörde ausgestellte Kennkarte ausweisen, erhalten die vollen früheren Leistungen der Sozialversicherung als Unterstützungen.

(2) Auch für sie gelten jedoch die Vorschriften über die Abrundung der Unterstützungen und den Wegfall der kleinen Renten aus der Unfallversicherung (§§ 5 und 6 der Zweiten Verordnung über die Sozialversicherung im Generalgouvernement vom 7. März 1940, Verordnungsblatt GGP. I S. 92).

(3) Deutsche Volkszugehörige sind auf ihren Wunsch hin durch deutsche Ärzte und in deutschen Krankenhäusern zu behandeln, sofern dies im Hinblick auf die räumliche Entfernung vertretbar erscheint.

§ 9

Die Vorschriften der §§ 2 bis 4 und 7 der Zweiten Verordnung über die Sozialversicherung im Generalgouvernement vom 7. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 92) werden aufgehoben.

§ 10

Aus der Unfall- und Rentenversicherung werden grundsätzlich nur die im Gebiet des Generalgouvernements wohnhaften Personen unterstützt, soweit sie vor dem 1. September 1939 dort gewohnt haben. Der Leiter der Abteilung Arbeit kann darüber hinaus nach Maßgabe der einschlägigen Vorschriften und verfügbaren Mittel Unterstützungen zulassen, insbesondere wenn andere Staaten die Gegenseitigkeit zusichern.

§ 11

(1) Diese Verordnung tritt rückwirkend mit dem 1. September 1940 in Kraft.

(2) Soweit vor dem 1. September 1940 im Sinne des § 10 verfahren wurde, hat es dabei sein Bewenden.

Krakau, den 19. September 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 5

Zapomogi pośmiertnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego i rentowego udziela się do wysokości kwoty 270 złotych.

§ 6

Przy zbiegu kilku zasiłków ubezpieczenia społecznego, nie mogą one kwoty 135 złotych, a łącznie z dodatkami dla dzieci i na leczenie 200 złotych miesięcznie przekraczać.

§ 7

(1) Odprawa, którą wdowa otrzymuje przy powtórnym zamążpójściu, z tytułu ubezpieczenia wypadkowego i rentowego, wynosi 12-krotną miesięcznego zasiłku.

(2) Jeśli przy ubezpieczeniu wypadkowym nie wypełniono czasu wyczekiwania, to przy odprawie z tytułu ubezpieczenia rentowego pracowników umysłowych bierze się za podstawę 2½-krotną miesięcznej kwoty zasiłku, która przy wypełnieniu czasu wyczekiwania winnaby być policzona.

§ 8

(1) Przynależni do Narodu Niemieckiego, którzy legitymują się jako tacy wystawioną przez właściwą władzę administracyjną kartą rozpoznawczą, otrzymują jako zasiłki pełne dawniejsze świadczenia ubezpieczenia społecznego.

(2) Również dla nich obowiązują przepisy o zaokrągleniu zasiłków i odpadnięciu małych rent z tytułu ubezpieczenia wypadkowego (§§ 5 i 6 drugiego rozporządzenia o ubezpieczeniu społecznym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 7 marca 1940 r., Dz. rozp. GGP. I str. 92).

(3) Przynależni do Narodu Niemieckiego winni na własne życzenie być leczeni przez niemieckich lekarzy i w niemieckich szpitalach, o ile za to ze względów na przestrzenne oddalenie można ponosić odpowiedzialność.

§ 9

Przepisy §§ 2 do 4 i 7 drugiego rozporządzenia o ubezpieczeniu społecznym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 7 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 92) uchyla się.

§ 10

Z tytułu ubezpieczenia wypadkowego i rentowego otrzymują zasadniczo zasiłki tylko osoby, zamieszkałe na obszarze Generalnego Gubernatorstwa, o ile mieszkali na nim przed dniem 1 września 1939 r. Kierownik Wydziału Pracy może niezależnie od tego stosownie do odnośnych przepisów i rozporządzalnych środków zezwolić na udzielenie zasiłków, szczególnie, gdy inne państwa zapewnią wzajemność.

§ 11

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z mocą obowiązującą wstecz z dniem 1 września 1940 r.

(2) O ile przed dniem 1 września 1940 r. postępowano w myśl § 10, zachowuje to moc obowiązującą.

Krakau (Kraków), dnia 19 września 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung
über die Beschäftigung weiblicher Personen in jüdischen Haushalten.

Vom 19. September 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

In einem jüdischen Haushalt dürfen nichtjüdische weibliche Personen als Angestellte oder Hausgehilfinnen nur beschäftigt werden, sofern hierzu die Genehmigung des für den Haushalt zuständigen Arbeitsamts vorliegt.

§ 2

Als jüdisch gilt ein Haushalt, wenn der Haushaltungsvorstand, sein im Haushalt lebender Ehegatte oder eine sonstige im Haushalt lebende Person Jude ist.

§ 3

(1) Dienstverhältnisse, die den Bestimmungen der §§ 1 und 2 nicht entsprechen, sind unter Einhaltung der ordnungsmäßigen Kündigungsfrist bis spätestens 31. Oktober 1940 zu lösen. In den Fällen, in denen die ordnungsmäßige Kündigungsfrist über den 31. Oktober 1940 hinausreichen würde, ist die Kündigung sofort nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung auszusprechen; das Dienstverhältnis endet dann ebenfalls am 31. Oktober 1940.

(2) Die nach Abs. 1 auszusprechende Kündigung bedarf nicht der nach der Verordnung über die Beschränkung des Arbeitsplatzwechsels vom 22. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 80) erforderlichen Zustimmung des Arbeitsamtes.

(3) Die Kündigung ist dem Arbeitsamt unter Angabe des Namens, Geburtsdatums, Berufs und der Anschrift der gekündigten Angestellten oder Hausgehilfin sowie des Ablauftages der Kündigungsfrist unverzüglich anzuzeigen.

§ 4

Zuwiderhandlungen gegen die Vorschriften dieser Verordnung werden mit Gefängnis und Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

§ 5

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 19. September 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozporządzenie
o zatrudnianiu osób żeńskich w żydowskich gospodarstwach domowych.

Z dnia 19 września 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

W żydowskim gospodarstwie domowym wolno zatrudniać nieżydowskie osoby żeńskie jako pracownice lub pomocnice domowe tylko wtedy, gdy istnieje na to zezwolenie właściwego dla danego gospodarstwa domowego Urzędu Pracy.

§ 2

Gospodarstwo domowe uważane jest za żydowskie, gdy głowa gospodarstwa domowego, jej żyjący w gospodarstwie domowym małżonek, lub jakakolwiek inna w gospodarstwie domowym żyjąca osoba jest żydem.

§ 3

(1) Stosunki służbowe, nie odpowiadające postanowieniom §§ 1 i 2, winne z uwzględnieniem właściwych terminów wypowiedzenia najpóźniej do dnia 31 października 1940 r. być rozwiązane. W wypadkach, w których właściwy termin wypowiedzenia wykraczał poza dzień 31 października 1940 r., należy wypowiedzenia natychmiast po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia dokonać, stosunek służbowy kończy się wówczas również z dniem 31 października 1940 r.

(2) Dla wypowiedzenia, które w myśl ust. 1 ma być dokonane, nie jest wymagana potrzebna według rozporządzenia o ograniczeniu zmiany miejsca pracy z dnia 22 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GG. I str. 80) zgoda Urzędu Pracy.

(3) Wypowiedzenie należy niezwłocznie zgłosić Urzędowi Pracy z podaniem nazwiska, daty urodzenia, zawodu oraz adresu pracownicy lub pomocnicy domowej, której wypowiedziano, jakoteż z podaniem dnia upływu terminu wypowiedzenia.

§ 4

Winni wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia, podlegają karze więzienia i grzywnie lub jednej z tych kar.

§ 5

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 19 września 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs, Krakau 20, Außenring 30 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b H., Krakau Poststraße 1 Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30) — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend Zitierweise: VBlGG. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 30 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14,40 (RM 7,20) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych —,60 (RM —,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GG. I wzgl. II.